

21. jun. 1845

FAKTA

Dato:
21. jun. 1845

Sidetal:
Dagbog E, side 54-56

Dagbogens placering:
Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.
KKS19996

Trykt udgave:
Bjarne Jørnæs (red.): Johan Thomas
Lundbye. Rejsedagbøger 1845-1846,
Statens Museum for Kunst 1976, s.
49-52; Jesper Svenningsen (red.):
Seks år af et liv. Johan Thomas
Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne,
kunst og kærlighed, København 2018,
s. 298-299

TRANSSKRIFTION

Løverdag 21 Juny Mannheim
26 Kr alene for Tøiet af og paa Dampskibet.
17 – for Kaffe om Morgen Kl 5, da vi kom til M:
21 – Billet til Heidelberg
6 – for et Schein for mit Tøi
58 – i roi de Würtemberg
24 – oppe paa det gamle Slot; de tolv til en yndig Pige, som viiste os det store, vidt bekjendte Viinfad, som interesserede mig langt mindre, end den nydelige Pige. Jeg er da ogsaa passeret ved Rhinen baade Astmannshausen og Johannisberg og Hockheim, men uden mindste Rørelse. Mannheim, som jeg imorges tidligt kjørte igjennem i en Omnibus [i margin: 12 Kr / 2 Guld 44 Kr. Summa] fra Dampskibet til Banegaarden, er rigtig nok ved første Øiekast nedrig kjedsommelig; Baggesen har i sin Labyrinth¹ givet Een et meget godt Begreb om denne retvinklede Stad, [skrevet lodret:] som man egentlig [skrevet vandret:] kun kan beskrive [skrevet lodret:] paa denne Maade.

•55•

Jeg har i flere Timer vandret om oppe i den prægtige Ruin, som man behøvede mange Dage for at see til gavns. Iftermiddag gaar jeg paa Jernbanen til Strassburg, hvor jeg bliver ene, jeg mener uden noget Bekjendtskab, da Rhoterts her vender om og gaaer igjen langs Rhinen til deres Hjem ved Osnabrück. Det var et Par vakkre Folk, som jeg meget vil savne, jeg havde nu alt vænnet mig til deres Selskab; og nu glipper det nok snart med det Tydske, hvordan i al Verden skal det gaae med det Franske og senere det Italienske? Her ved Ruinen var jeg da ogsaa ved Foden af det store runde Taarn, som er sprængt med Krudt, men hvoraf et stort Stykke ligger heelt endnu i Borggraven. Der er meget rindende Vand, som et Sted springer ivejret, et andet Sted falder ned, og Heidelbergs gamle Ruin kan ikke prise sig lykkeligere end mangan anden Plet, der burde være for god til Gartnerøvelser; men vort Gurre er dog værre behandlet – men ogsaa saalangt lettere ødelagt –

•56•

Kehl. ankom Kl 9.
See nu har jeg idag reist en 20 tydske Postmiil og dog været fra 7 i Morges til 4 Efterm i Heidelberg.

3 Gyld Billet til Kehl (Strassburg. Dampvogn,)
6 Kr en Kop Kaffe i Heidelberg.

Nu har jeg sagt Rotherts Farvel og befinder mig nu først ret ene, nu, da jeg er langt fra Hjemmet, da Fransk høres mere og mere, da vil det først vise sig, hvordan jeg vil tage mig i det. – Paa Veien hertil havde jeg fra Carlsruhe af, men især ved Rastadt, de deiligste Egne for Øie. Schwartzwald er dog langt deiligere, end Rhinen, og har Ruiner som den.

Paa flere Bjergtoppe saae jeg saadanne Levninger, men i lang Afstand;
ved Solnedgang var det mageløst, da Toppene rødmede og glødede, hvor
hist og her den røde Steen selv stak frem; vidunderlig deiligt var det Strøg.
Münsteren har jeg alt seet i Skumringen. Imorgen!

¹ Jens Baggesen: Labyrinten, København 1792-93, bd. 2, s. 244ff.

Løvedag 21 Juni / Mannheim.

26kr alene for Toit af 9 paa Dampskibet.

17- for Kaffe om Morgen Kl 5, da vi kom til M.

21- Billet til Weidling Kleidberg

6- for et Schein for mit Ti

58 i noi de Wirtemberg

24- oppe paa det gamle Slot; de talte til en
yndig Pige, som viste os det store, rødt
bekjendte Viinfad; som interesserede mig
langt mindre, end den nydelige Pige. Vi
er da ogsaa passeret ved Rhinen baade
Astmannstrasse og Jehanen's berg og
Plescherinn, men inden endste Nordse.

12kr hjerte i gjenne i en Omvælt fra

2 Juni 44kr
Løvedag

Dampskibet til Banngeardes, er rigtig
muk ved første Prikast nedrig hjedrom
melig; Baggesen har i sin Lathjort
givet os et meget godt Becept om denne
ret i sin klode, Stad.

Siggebo var en
som man spottede
kun kan beskrive
paa denne Maade.

Jeg har i flere Tider vandret om
oppe i den prægtige Qvæin, som man
betrukkede mange Dage før at see til
garns. Efter midt af gaasen er paa
feriebansen til Straßburg, hvor
jeg bliver ene, og minner inden nægt
Bekjendtskab, da Protestants her sen-
der om og gaasen igjen lang og blin
til deres Kjøben ved Os nabrick.
Det var et Par uakkere Folk, som jeg
meget vil savne, og havde min alt been
vel mig til deres Ledske; og min glip
for det meck sarsk med det Tydske,
hvorom i al Verden skal det gaas ene
det Franske og senere det Italienske?
Hvis ved Qvæinen var jeg da opaa en
Foden af det store omme Taarn, som er
opreust med Krudt, men hvoraf et stort
Stykke ligger helt endin i Berggraven.
Der er meget mindere Vand, som et Hæd
opringer i elind, et andet Hæd falder ned,
og Gledidberg gamle Qvæin har ikke pris
sig lykkeligere end mangers anden Plek,
for hvorde vedee for god til Gæstnerod
see og min vel forre er dy vakkethed det
men jeg, da saalangt littede indlygt.

Kehl. antem Kl 9.
See min her og idag erist en 20 tog
ske Post med og dog boret fra 7: Mogen
til 4 Efter: Meidelberg.
390 6hr B. Ut til Kehl (Straßburg. Dampveje)
en Kog Kaffe i Meidelberg.
Min her og i aft Netherst's Farsel
og befinder mig min først ved ene,
min, da og er langt fra Kjønnit, da
Fransk heres mere og mere, da vil
ad først vise sig, hvor dan og vil
tage mig i det. — Paa Veien hertil
haver og fra Carlsmöhe og, men
især ved Nastaat, da deiligste Eyne
for Die. Schwartzwald er dog
langt deiligere, end Rhinen, og
her Rhinen som den. Paa flere
Byer topper saa og saadanne her
minger, men i lang Aftend, ved
Solnedgang var det magelöst, da
Tappene rødmede og gladede, men
hist og her den røde Steen selvstok
pene, tidunderlig deiligst var det
Strig. Münsteren har og alt seet i
Kjønnit. Tønnen!